

λος καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ἐκεῖ συνηγμένους, ὅτι ἅμα γενομένης δεκτῆς τῆς μετὰ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας ἐνώσεως ἤθελε διώξει τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῆς πόλεως, μολοντούτο δὲν ἤθελον συναινέσει ἀλλ' ἤθελον προτιμήσει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς Τούρκους μᾶλλον ἢ εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἐκκλησίαν». τόσον μεγάλη ἦτο ἡ ἐκ τῆς πράξεως τοῦ ἐνωτικοῦ γεννηθεῖσα ἀποστροφή πρὸς τοὺς δυτικούς! καὶ τόσον ἐπίμονος ἡ εἰς τὸ πάτριον θρήσκευμα προσήλωσις των! Ἄφου δὲ οἱ Τούρκοι ἔθραυσαν μετὰ πελέκειων τὰς κεκλεισμένας πύλας τοῦ ναοῦ συλλαβόντες τοὺς ἐν αὐτῷ τοὺς μὲν ἀπέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀπήγαγον ὡς ἀνδράποδα.

Τὸ μέρος τοῦ λιμένος ἐκυριεύθη τελευταῖον ὁ Λουκάς Νοταρᾶς ἠγματοτεύθη καὶ μετὰ τῶν δύο υἱῶν του ἀπεκεφαλίσθη· τὴν αὐτὴν ὑπέστησαν τύχην καὶ οἱ πλείονες τῶν συλληφθέντων ἀρχηγῶν μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν· διὰ προσταγῆς δὲ τοῦ Σουλτάνου γενομένης ἐρεύνης εὑρέθη καὶ ὁ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου νεκρὸς ἀναγνωρισθεὶς ἐκ τῶν ἐρυθρῶν πεδίλων· καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ αὐτοῦ ἐκκοπιεῖσα ἐστάλη εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς χαρὰν τῶν Ἀγαρηνῶν, τὸ δὲ σῶμα ἐδόθη εἰς τοὺς Χριστιανούς πρὸς ταφήν.

Ὁ δορυκτῆτωρ εἰσήλασεν εἰς τὴν ἀλωθεῖσαν πόλιν ἐν Ὀρι-ἀμβῳ τὴν 30 Μαΐου· ἵνα δὲ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν ἐν αὐτῇ διέταξε τὴν ἐπιούσαν νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὰ ἴδια ὁ στρατὸς καὶ ὁ στόλος. Ὁ ἱστοριογράφος Δούκας περιγράφων τὴν ἀναχώρησίν των λέγει: «ἔλον τὸ στρατόπεδον καὶ ὄλα τὰ πλοῖα ἦσαν μεστὰ παντοίων λαφύρων (σκευῶν χρυσῶν, ἀργυρῶν, χαλκῶν πολυτίμων ἱματίων, ἱερῶν ἀμφίων κτλ.)» ἀναριθμητα βιβλία τῶν πλουσίων ἐλληνικῶν βιβλιοθηκῶν, ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ πλοίων φορτωμένα μετεφέροντο εἰς ἀνατολὴν καὶ δύσιν· δι' ἐν ἀργυροῦν νόμισμα ἐπωλοῦντο δέκα τόμοι τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἄλλων ἐνδόξων

